

1. Jean-Baptiste Camille Corot:
Olvasó lány a folyóparton, 1874 körül
magántulajdon

92. ▸ FÉNYES ADOLF (1867-1945)

Tavaszi a Zagyva mentén, 1905 körül

Olaj, vászon, 78x97 cm
Jelezve jobbra lent: Fényes Adolf

Kezdő ár: 3 000 000 Ft / 9 646 EUR
Becsérték: 5 000 000 - 7 000 000 Ft
Estimated value: 16 077 - 22 508 EUR

A szolnoki Zagyva-part nem „festői” téma a szó akadémikus értelmében: a homokos, lapályos folyópart mentén húzódó, faluvégi parasztházak látványa mentes minden emelkedett, eszményi tájképi sémától. E táj mindennek ellenére kulcsfontosságú festészetünk történetében, itt született meg ugyanis a modern magyar realista tájképfestészet. Fényes Adolf kitaposott úton érkezett Szolnokra 1899-ben, hiszen a Tisza és Zagyva találkozásánál fekvő alföldi mezőváros elégikus nyugalmát, archaikus szépségét már az 1850-es években felfedezték az osztrák és magyar festők. Fényes Adolf, Mészöly Géza, de még inkább Aggházy Gyula és Deák-Ébner Gyula nyomdokain járt tehát, amikor a szolnoki Zagyva-

part ezen egyszerűségében megejtő szegletét vászonra vetette.

A kecskeméti születésű Fényes Adolf Európa nagy művészeti központjainak megismerése után talált rá a számára oly otthonos alföldi tájra. „1899-ben jöttem először Szolnokra, az Alföld felidézte gyermekkori emlékeimet, tájképeket festettem, kisvárosi és falusi uccákat, amint izzanak a nyári nap hevében, és akácfák árnyékában szunnyadó tanyákat” – írta önéletrajzi visszatekintésében 1923-ban.

Itt bemutatott műve líraian szép darabja alföldi képciklusának. Palettája ekkoriban vált derűs, világos színekre. Ám szemben e korszak közismert műveivel (*Utca Vácott*, 1904; *Kisvárosi délelőtt*, 1904) ké-

pének tárgya nem a zárt, falusi életér, hanem az alacsony horizontú alföldi síkvidék. Vérteli plein air alkotóként Fényest nem a téma, hanem a látvány kolorisztikus finomságai érdeklik: a homokos talaj sárgás-barna tónusai, a horizonton nyújtózó parasztházak felvillanó fehér falai és felettük a tiszta, párás levegő kéksége. E kifinomult, fényteli színtónusok lírájában apró kis szín-etűd a vízholdó lány élénk kék-vörös ruhája. Látszólagos eszköztelensége ellenére a kép csupa festői elegancia, amely a maga választékos koloritjával idézi meg az alföldi vidék csendes nyugalmának monumentális szépségét.

RÉVÉSZ Emese

2. A Zagyva-part a régi Tabánnal, 1934
Fotó: Fortepan

